

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.484 van 16 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 14 februari 2007, verklaart er zich op 7 mei 2008 een tweede maal vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 1 oktober 2008, verstuurd op 8 oktober 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“Volgens uw verklaringen bent u een Tibetaan, afkomstig uit Nyalam in de Volksrepubliek China. Op 12 februari 2007 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België. In deze procedure nam het Commissariaat-generaal op 30 maart 2007 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf daar er geen geloof kon gehecht worden aan de door u beweerde Chinese

nationaliteit. Uw beroep tot schorsing van deze beslissing is nog steeds hangende voor de Raad van State. Vervolgens diende u op 7 mei 2008 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde niet naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd. U bleef bij uw verklaringen die u hebt afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag. U vreest nog steeds aantasting van uw fysieke integriteit in geval van terugkeer naar China en verwees naar de verslechterde situatie in Tibet. U zou graag verblijfsdocumenten in België verkrijgen zodat u hier kan werken. Daarnaast wenst u een officieel huwelijk aan te gaan met uw partner, Dechen Palmo (O.V. 5.872.543), die u hier in België hebt leren kennen en met wie u op 20 april 2007 op traditionele wijze bent gehuwd. U bent in het bezit van een fax van een deel van het huishoudregister van uw moeder; een aanbevelingsbrief van Tibetan Children's Village, Dharamsala; een fax van een aanbevelingsbrief van het klooster in Kathmandu, Nepal, waar u van 2001 tot 2005 als leraar gewerkt hebt; uw 'green book', uitgereikt op 3 december 2007; een certificaat van een cursus Nederlands; informatie van de Stad Antwerpen mbt uw huwelijksaangifte; een formulier van woonstkeuze van de Stad Antwerpen; enkele foto's van uw traditioneel huwelijk; een foto waarop u en uw partner te zien zijn tijdens een betoging voor de Chinese ambassade in België in maart 2007; uw lidkaart van Tibetan Youth Congress; en een uittreksel van de gegevens van de Belgische identiteitskaart van uw partner.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - verzoeker beroept zich op dezelfde feiten en motieven als degene die hij heeft aangehaald in zijn eerste asielaanvraag; in deze procedure stelde het Commissariaat-generaal reeds vast dat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde Chinese nationaliteit en bijgevolg evenmin aan de door hem ingeroepen asielmotieven die onlosmakelijk verbonden zijn aan zijn beweerde Chinese nationaliteit;
 - de documenten die verzoeker neerlegde bij zijn tweede asielaanvraag volstaan geenszins om zijn beweerde Chinese nationaliteit te staven.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

1. Verzoeker werpt in een eerste middel een schending op van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert enerzijds aan dat de voorgelegde documenten nooit naar behoren zijn onderzocht en wijst er op dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft.
2. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk wordt gemotiveerd waarom de documenten die verzoeker aanbracht in het kader van zijn tweede asielaanvraag namelijk de fax van een deel van een huishoudregister en het “green book” geenszins volstaan om zijn beweerde Chinese nationaliteit te staven. Het uittreksel van het huishoudregister betreft een onvolledige kopie waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht omdat het originele exemplaar nooit werd voorgelegd. Het “green book” wordt uitgegeven door de Tibetaanse regering in ballingschap zodat het geenszins een bewijs vormt van verzoekers beweerde Chinese nationaliteit. Deze motieven van de bestreden beslissing worden in het verzoekschrift niet in concreto betwist of weerlegd, waardoor zij onverminderd gehandhaafd blijft.

De aanbevelingsbrief van Tibetan Children's Village alsook de aanbevelingsbrief van het klooster in Nepal betreffen louter kopieën waarvan verzoeker niet aannemelijk maakt waarom hij de originelen niet kan voorleggen. De Raad hecht geen bewijswaarde aan kopieën omdat deze gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

De overige documenten zijnde een certificaat van een cursus Nederlands; informatie van de Stad Antwerpen met betrekking tot verzoekers huwelijksaangifte; een formulier van woonstkeuze van de Stad Antwerpen; enkele foto's van verzoekers traditioneel huwelijk; een foto waarop verzoeker en zijn partner te zien zijn tijdens een betoging voor de Chinese ambassade in België in maart 2007; verzoekers lidkaart van Tibetan Youth Congress en een uittreksel van de gegevens van de Belgische identiteitskaart van verzoekers partner, zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

- 2.1.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord. Tijdens het interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan is dienvolgens niet aangetoond.
- 2.1.4. Verzoeker werpt een schending op van artikel 1 A(2) van de Vluchtelingenconventie daar hij voldoet aan de criteria van de conventie. Verzoeker voert aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert en dat hij een duurzame relatie heeft met Dechen Palmo die een erkende vluchteling is, een reden temeer waarom hij onmogelijk kan terugkeren. Verzoeker geeft verder aan dat zijn vervolgingsvrees steunt op zijn religie en zijn anti-Chinese houding, dat hij persoonlijke vervolging vreest en dat hij in de onmogelijkheid verkeert om de bescherming van zijn land in te roepen.
- 2.1.5. Het louter aanhalen dat er is voldaan aan de criteria van de Vluchtelingenconventie en het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich volstaat niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. Verzoekers asielaanvraag werd in hoofdzaak afgewezen omdat hij zijn Chinese nationaliteit niet aannemelijk heeft kunnen maken. Wat betreft zijn huwelijk met een erkende vluchteling merkte de bestreden beslissing terecht op dat elke asielaanvraag individueel wordt onderzocht en op haar individuele merites wordt beoordeeld.
- 2.1.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 2.2.1. Verzoeker werpt een schending van de materiële motiveringsplicht op gezien zijn verzoek tot het bekomen van het subsidiaire beschermingsstatuut wordt afgewezen zonder enige uitleg of motivatie of zonder daarbij zijn individuele redenen na te gaan. Verzoeker stelt dat er ernstige redenen zijn dat hij een reëel gevaar loopt wegens de bijzondere situatie die er op dit moment heerst in Tibet.

2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden Chinese nationaliteit. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 januari 2009 door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. VAN ISACKER.